

ÎN FAȚA URNELOR

În istoria culturii omenеști două cuvinte se aștern alături, aproape firesc : artist-cetățean. E inclusă în această simbioză o artă poetică pe care nu o poți găsi în Esteticile lui Aristotel sau Boileau, dar ea definește însăși structura artistului creator. E pilduitor astfel crezul artistului Renașterii, dar copleșitoare e misiunea artistului epocii noastre, în fața căruia se desfășoară evenimente de uriașe dimensiuni înnoitoare pentru bătrîna noastră planetă, evenimente cărora el nu le poate fi simplu martor sau cronicar, pentru că însăși viața sa e pusă în balanță. Or, pentru un adevărat și mare creator, viața e totuna cu creația. De două decenii și jumătate, participăm și noi actorii la viața politică și socială a țării. Oare ce recunoaștere a muncii noastre ar fi fost mai deplină decît aceea de a fi noi, noi meșteșugarii scenei, totodată și ziditori ai legilor, făurari de frumuseți și edificatori ai socialismului ? !

De multe ori, ca deputat de Vaslui, altădată unul din nenumăratele orașele unde „nu s-a întîmplat nimic”, m-am întîlnit cu alegătorii din circumscripția mea electorală. Ne-am sfătuit împreună, am discutat despre măsurile ce trebuie luate pentru ca orașulul atît de drag cîndva lui Ștefan cel Mare să capete un rol de frunte pe harta țării. Ei bine, n-a existat o singură întîlnire la care cetățenii, de multe ori nu cărturari sau intelectuali, să nu discute și despre teatru, pe care ei îl iubesc atît de mult. Și, unul dintre ei mi-a spus : „pentru înflorirea orașului nostru e bine ca și cît mai multe turnee de teatru — bune, știi matala ce fel — să treacă și pe la noi. Că, acum, avem și noi oleacă de clădiri !”.

În Marea Adunare Națională, teatrul își are reprezentanții săi, și aceasta e nu numai un semn de mare prețuire ci și de răspundere. Răs-

pundere față de socialism, față de oamenii țării. Și nu de mult, toate aceste răspunderi au căpătat posibilitatea și mai eficientă de a se transforma în fapte prin crearea Frontului Unității Socialiste, menit să asigure participarea nemijlocită și pe o treaptă tot mai înaltă a poporului român și a naționalităților conlocuitoare la întreaga viață politică a țării. E o sarcină de mare răspundere politică și cetățenească, aceea de a fi factor activ la înflorirea țării, pentru că nu ne-am bucurat niciodată de condiții atât de minunate de afirmare, de asemenea perspective luminoase ale zilei de mâine ca în prezent.

Anul acesta e marcat de evenimente importante pentru viața socială și politică a țării noastre: aniversarea a 25 de ani de la eliberarea patriei, pregătirea Congresului al X-lea al partidului. Cel mai recent eveniment se află în fața noastră: alegerile pentru Marea Adunare Națională. E deci încă un prilej de a ne dovedi nețărmuritul atașament față de Partidul Comunist Român. Deputații aleși vor fi cei mai buni reprezentanți ai oamenilor muncii, sprijin efectiv în edificarea socialismului. În întreaga țară se desfășoară o vie întrecere, la care participă un număr imens de oameni ai muncii, pentru înfăptuirea și depășirea prevederilor planului pe 1969. Oare teatrele noastre nu ar trebui și ele să inițieze o întrecere calitativă închinată îmbunătățirii repertoriului, prezenței problemelor contemporaneității, realizării unor spectacole la un nivel de înaltă măiestrie? Teatrul Național din București, și, desigur, alături de el, toate celelalte instituții artistice vor urma îndemnul tovarășului Nicolae Ceaușescu, care la întâlnirea din 28 decembrie 1968 cu reprezentanții uniunilor de creație și ai unor instituții de artă și-a exprimat convingerea că „oamenii de artă vor făuri în anul ce vine noi opere de înaltă valoare artistică și socială, cu un profund conținut de idei, străbătute de concepția materialist-dialectică a partidului nostru, care să îmbogățească patrimoniul spiritual al patriei, să contribuie la formarea omului nou al societății noastre”.

Sub conul de lumină al creației, cu bogate realizări, rod al îndurării partidului, ne prezentăm în fața urnelor. Votăm pentru fericirea poporului, pentru destinul fericit al omenirii, pentru idealul umanismului socialist, idealul nostru de totdeauna.

Radu Beligan

RĂSPUNDERE ȘI INIȚIATIVĂ

Alături de alți colegi ai mei, am luat parte la lucrările Frontului Unității Socialiste. Pot spune deci că am fost prezentă mai îndeaproape și cu mai multă concentrare decât altă dată în munca de pregătire a acestor alegeri din martie 1969. Am avut, în tot acest timp, nenumărate prilejuri de a medita asupra semnificațiilor participării largi, democratice, a tuturor păturilor sociale și a tuturor categoriilor profesionale la elaborarea importantului act politic.